

Mindretallet stillede derhos Ændringsforslag om en anden Definition af Ordet »Arbejdsløshedskasser«, hvorved Begrebet formentlig klarere afgrænsedes, og ligeledes angaaende Indenrigsministerens Bemyndigelse med Hensyn til Nægtelse af at give Arbejdsløshedskasser Anerkendelse, som foresloges afgrænset paa samme Maade som i den nugældende Lov. Disse Ændringsforslag forkastedes med henholdsvis 72 Stemmer mod 15 og 73 mod 15.

Lovforslagets 3. og 4. Afsnit angaaende Arbejdsløshedsfonden samt Tilsynet med Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen erklærede Mindretallet ikke at kunne tiltræde, idet det ønskede »Grundlinierne i den nuværende Ordning opretholdt, hvorefter der opspares Midler i en Fond til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden i Krisetider«. Mindretallet stillede Forslag om en ny Affattelse af 3. og 4. Afsnit, der efter Mindretallets Udtalelse i Betænkningen gik ud paa Opretholdelse af det i 1921 indførte System vedrørende ekstraordinær Arbejdsløshed, men dog paa nogle Hovedpunkter med Fravigelse af den gældende Ordningens Bestemmelser. Saaledes foresloges det, at Fondens Midler fremtidig alene tilvejebringes gennem Bidrag fra Arbejdsgiverne, medens Statens Bidrag bortfalder. Mindretallet foreslog endvidere, at Kommunernes Andel af Udgifterne til den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse nedsættes fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{4}$. Ved disse Ændringer vilde der spares ca. 4 Mill. Kr. aarlig for det offentlige.

Ogsaa med Hensyn til Måaden, hvorpaa Arbejdsgivernes Bidrag udredes, foreslog Mindretallet en Ændring i de gældende Regler. »Det er almindelig erkendt, at de økonomiske Kriser i stort Omfang har deres Aarsager i Stordriftens Organisationsformer, der medfører, at Industrien under opadgaaende Konjunkturer trækker Arbejdskraft til sig for senere i nedadgaaende Tider at skyde en Del af denne Arbejdskraft fra sig igen som overflødig. Mindretallet maa derfor hævde, at Bidrag fra Arbejdsgiverne til Imødegaaelse af den ekstraordinære Arbejdsløshed fortrinsvis bør paa-hvile den store Bedrift. Man foreslaar derfor, at der overhovedet kun skal betales Bidrag for det Antal Arbejdere, en Arbejdsgiver har udover 3. Til Opnaaelse af samme samlede Beløb fra Arbejdsgiverne maa Bidraget pr. Arbejder herefter forhøjes fra 5 til 8 Kr. Resultatet af denne Ændring vilde blive, at mindre Bedrifter med ikke over 3 Arbejdere helt fritages for Bidragspligt, og at Bedrifter med fra 4 til 8 Arbejdere vilde faa nogen Nedsættelse af deres nuværende Ydelser.«

Endelig foreslog Mindretallet, at Personer, der har forsikret sig mod Arbejdsløshed i Kasser, som ikke modtager